

ελατήριο

ελατήριο, το, ουσ. [<αρχ. ἐλατήριον], το ελατήριο· το κίνητρο για να ασχοληθεί ή για να επιδιώξει να πετύχει κανείς κάτι: «η κυβέρνηση δε δίνει ελατήρια στη νεολαία, για να την αποτραβήξει απ' τους κινδύνους που την περιτριγυρίζουν || κινείται εναντίον μου με ταπεινά ελατήρια || το ελατήριο του φόνου ήταν η ζήλια»·

- *πετάχτηκε πάνω σαν ελατήριο*, σηκώθηκε από τη θέση του ξαφνικά και με ορμή: «μόλις αντιλήφθηκε πως πέρασε η ώρα, πετάχτηκε πάνω σαν ελατήριο κι έτρεξε να προλάβει το ραντεβού, που είχε με το φίλο του».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας